

Lovforslag i den Retning, som de ærede Forslagsstillere have tænkt sig.

J. Sage: Det er kun et Par Bemærkninger, jeg vil gøre. Det forekom mig, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgfreds (Scharling) tog saa mærkværdig lidensabelig fat paa denne Sag, og at han endog blev personlig, hvad det ærede Medlem ikke plejer at være. Ja, det ærede Medlem gjorde mig endogsaa den Ære, kan jeg sige, at undertafte mine Udtalelser og min Stilling her en Sammenligning med de Anskuelser, jeg ellers har forfægtet, og fandt mig i Uoverensstemmelse med mig selv. Jeg forstaaer ikke, at det ærede Medlem, der ellers ræsonnerer saa klart og logisk, ikke kan se, at der er en himmelvid Forskel paa de to fuldstændige, forskellige Gebeter, man her bevæger sig paa, naar man spørger om Statens Indblanding i Produktionen i Almindelighed, nemlig hvordan vil gøre sig til Formynder for Landets Borgere baade i det ene og det andet, i Tilfælde, hvor jeg og andre med mig ere enige om, at den ikke bør være det, medens Tilfældet her er dette, at alle ere enige om, at den er Formynder, og at den skal være Formynder. Naar det ærede Medlem vilde stille sig paa det Standpunkt, at Staten ikke burde være Formynder for de umyndige, men at disse eller deres Børgerer skulde have Lov til at anbringe deres Penge, som de ville og se at faa det mest mulige ud af dem, saa bliver det i hvert Fald noget ganske andet, men paa det givne Grundlag, som det ærede Medlem ikke har udtalt sig imod, og som jeg antager, at han heller ikke vil udtale sig imod, er det uundgaaeligt, at Staten maa tage Rentefodens Fasthættelse i sin Haand. Det, som det ærede Medlem ikke har klaret og ikke kan klare ved taagede Talemaader om, at Renten dog mulig kan bringes op igen, og at den maaste endog i dette Dødblik ikke er saa meget langt fra 4 pCt., som det ærede Medlem udtalte, o. s. v., kan virkelig ikke staa til i dette Tilfælde. Jeg maa fastholde ligesom andre ærede Medlemmer, der have udtalt sig i samme Retning, at naar Staten er Formynder for de umyndige og sørger for den størst mulige Sikkerhed, have de umyndige uøjagtigt Krav paa at faa den Rente, der i Virkeligheden gives for den bedste Sikkerhed, men de have heller ikke yderligere Krav. Hvorvidt de skulle kunne faa en højere Rente, fordi de ikke tidligere have faaet en tilstrækkelig stor Rente, er et andet Spørgsmaal. Det er vanskeligt at komme ind paa den Slags Retfærdighedshensyn, i hvert Fald er det andre, som nu ville faa mere end dem, som tidligere have

faaet for lidt. Det er i alt Fald uheldigt at lade Overformynderiet svige sin Reservefond op for at dække Underbalancen, naar det skal give 4 pCt. og ikke kan faa Pengene anbragte til 4 pCt., og dette kan det ikke, det er umuligt. Det ærede Medlem for Bornholm (Blem) læste jo et Regnskab op, og det viste, hvad enhver jo ved, og ogsaa den højtærede Justitsminister indrømmede, at Overformynderiet køber Statspapirer og andre Papirer, som ikke give 4 pCt., og hvorledes kunne de umyndige da i Længden faa de 4 pCt., som man mener de skulle have. Der har jo aabenbart været en Tanke med Loven af 26de Maj 1868, som man kan være uenig om, men som man ikke uden videre kan se bort fra, nemlig dens § 8. Det kan der ikke være Tvivl om. Den højtærede Justitsminister henviste til, at man kunde ikke berøve Overformynderiets Bestyrelse Retten til at købe Papirer; dette indrømmer jeg naturligvis, men Hovedanbringelsesmaaden, som man har tænkt paa ved Loven den Gang, og som det forekommer mig, der kan stiges en Del for, netop da der er Tale om Forvaltning af Midler og ikke om privat at spekulere med Midler, er den, at de skulle anbringes saa vidt muligt over hele Landet og i det Forhold, hvori de ere indsatte fra de enkelte Amtskommuner; derfor er der opstillet et saa stort Apparat med Laanebestyrelser o. s. v., fordi man vilde sørge for den bedst mulige Fordeling og den bedste Sikkerhed ved Anbringelsen ved at lade de kommunale Raad og andre træde til ved Bedømmelsen af Panterne. Naar de slet ikke kunne anbringes paa den Maade, saa forekommer det mig, at det er berettiget at sige, at den anordningsmæssige Sikkerhed ikke kan følges, fordi Renten i Virkeligheden er under 4 pCt. Jeg kan ikke efter de Udtalelser, der ere fremkomne, frafalde min Opfattelse af, at Tiden er kommen til at gøre en Forandring, og det glæder mig, at den ærede Justitsminister udtalte — og det er jo det reelle ved Sagen — at der kunde være Grund til at give Overformynderiets Bestyrelse en Bemyndigelse til at gaa under 4 pCt.; hvorledes denne Bemyndigelse skal gives, om det skal ske ved en helt ny Lov eller ved et Tillæg til den gamle Lov, kan jo nærmere overvejes, men den ærede Minister har altsaa erkendt, at der kunde være Grund til at gøre noget i den Retning.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Alberti): Jeg beklager ogsaa, at den ærede Minister stiller sig afvisende til denne Sag. Den ærede Minister mente, at Forslaget baade var uretfærdigt, og at det ikke